U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Bc. M. B.,** zast. advokátem Mgr. René Gemmelem, se sídlem Poštovní 2, Ostrava, proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky,** se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2015, č. j. VS 9/074/013/2014-50/SPR/406, o nesouhlasu Krajského soudu v Ostravě s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2018, č. j. 11 A 197/2015 – 41, kterým mu byla věc postoupena,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou dne 23. 11. 2015 u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného ve věci poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Městský soud v Praze učinil bezprostředně po obdržení žaloby procesní úkony ve věci, zaslal účastníkům informace o řízení, vyžádal předložení plné moci, správní spis včetně vyjádření žalovaného a dne 30. 11. 2017 zaslal žalobci formulář k prokázání majetkových poměrů, neboť součástí žaloby byl návrh na osvobození od soudních poplatků. Vyplněný formulář žalobce zaslal soudu dne 14. 12. 2017. Ze spisu městského soudu nevyplývá, že by o této žádosti bylo dosud rozhodnuto. Dne 4. 9. 2018 městský soud vydal usnesení, kterým s odkazem na § 7 odst. 5 s. ř. s. postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Ostravě.

[3] Krajský soud v Ostravě s postoupením nesouhlasil a věc dne 14. 11. 2018 předložil dle § 7 odst. 6 s. ř. s. k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedl, že povinným subjektem v souladu s judikaturou je Vězeňská služba ČR, nikoli jednotlivé věznice, jakožto její organizační složky.

[4] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

[5] Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.
[6] V předložené věci se Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, kde je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že otázkou místní příslušnosti v případě poskytování informací ve vztahu k Vězeňské službě se zabýval např. ve věci sp. zn. 6 As 162/2016, sp. zn. 4 As 269/2018 či sp. zn. 5 As 284/2018. Z uvedené judikatury přitom vyplývá, že podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Podle § 1 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, je Vězeňská služba správním úřadem a účetní jednotkou (odst. 3). Organizačními jednotkami Vězeňské služby jsou generální ředitelství, vazební věznice, věznice, ústavy pro výkon zabezpečovací detence, Střední odborné učiliště a Akademie Vězeňské služby. Generální ředitelství zabezpečuje plnění společných úkolů ostatních organizačních jednotek, které metodicky řídí a kontroluje. V čele vazebních věznic, věznic, ústavů pro výkon zabezpečovací detence, Středního odborného učiliště a Akademie Vězeňské služby jsou ředitelé, které jmenuje a odvolává generální ředitel (odst. 4). Podle § 4 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, právní úkony jménem státu činí za Vězeňskou službu generální ředitel. Ředitelé vazebních věznic, věznic a dalších organizačních jednotek Vězeňské služby jsou oprávněni jednat a činit právní úkony za Vězeňskou službu ve všech věcech, kromě těch, které podle tohoto zákona nebo rozhodnutí ministra nebo generálního ředitele patří do jejich pravomoci.

[8] Žalobcem napadené rozhodnutí, vydané v prvním stupni ředitelem věznice Karviná, bylo ve smyslu výše uvedeného vydáno Vězeňskou službou České republiky, která je správním orgánem (úřadem) a povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Správní orgán, který v daném případě rozhodoval v prvním stupni, je tedy Vězeňská služba České republiky. Vězeňská služba České republiky sídlí v Praze. Místně příslušným krajským soudem k projednání žaloby je tedy Městský soud v Praze (ke shodnému závěru ve věci obdobné ostatně dospěl i Městský soud v Praze např. v usnesení ze dne 13. 6. 2016, č. j. 8 A 93/2015 – 36).

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené shledal postup městského soudu rozporný se zákonem. Ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. je místně příslušný k projednání žaloby Městský soud v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2018

-!Syntax Error

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu